

Forslag til inatsisartutbeslutning om at Naalakkersuisut pålægges at ophæve beskatningen af ophugningsstøtte til fiskefartøjer i det kystnære fiskeri
(Jens Napaattooq, Medlem af Inatsisartut for Partii Naleraq)

Indledningsvis ønsker vi at takke forslagsstiller Jens E Napaattooq, Partii Naleraq for dette vigtige og interessante forslag.

Inuit Ataqatigiit viser forståelse for intentionerne bag forslaget og ønsker at bidrage til debatten. Vi ønsker at henvise forslaget til relevant udvalg for en nøje udredning.

Et af Inuit Ataqatigiit mærkesager er, at enhver borger eller erhvervsdrivende som har behov for hjælp skal behandles på lige vilkår og modtage hjælp og støtte ud fra vedkommendes behov.

Det skal ikke være sådan at vi skal fratage ansvar fra folk og at alt skal dækkes og sørges for fra det offentlige.

Nej sådan skal det ikke være. Inuit Ataqatigiit ønsker ikke at gøre folk passive som sætter deres lid til at det offentlige skal sørge for dem, det ønsker vi på ingen måde at opnå.

Inuit Ataqatigiit har som mål og værdi, at enhver skal opdrages til at aktivt at kunne forsørge sig selv.

Vi er helt sikre på, at flertallet af vores fiskere ikke er passive og ikke blot venter at modtage hjælp; enhver fisker er en stor mand som er en god søn af landet og som ønsker at deltage i opretholdelsen af landet.

Fiskeren udøver sit erhverv i kulde, storm og i oprørt hav for at sikre sin familie og sit land. Uden at sætte lid til det offentlige, uden at være passiv modtager.

Derfor er vi også helt sikre på, at enhver fisker, ikke vil overgå til passiv forsørgelse i sine velmagtsdage.

Men vi er alle blot mennesker. Vi bliver alle trætte og vi bliver alle ældre. Enhver redskab bliver slidt.

Det samme gælder fiskeren. Enhver fisker bliver gammel og ikke længere er lige så stærk som i gamle dage, og når den tid kommer, kan vedkommende ikke drive fiskeri som vedkommende gjorde under sine velmagtsdage og det ved vi alle.

Det samme gælder enhver kutter. En kutter bliver slidt ligesom sin ejermand, og den bliver også en skygge af sig selv til sidst.

Enhver kutter slides op og tiden kommer til den skal erstattes af en ny.

Hvis man bare kunne efterlade sin udtjente kutter, ville det være meget godt. Ingen udgifter.

Hvad vil vi opnå hvis vi gjorde det? Forurening samt dårlig moral.

Vi vil forurene vores vigtigste erhverv, og derudover vil lemfældig omgang med vraggods få negativ konsekvens for vores omdømme, og vil ende med at få uheldige konsekvenser for vores samhandel med andre lande.

Derfor er det vigtigt at alle udtjente kuttere bliver ophugget forsvarligt.

Den skal ophugges så den ikke skader naturen. Enhver udtjent kutter skal ophugges med respekt.

Netop derfor har vi også en ophugningsstøtte. Og denne støtte er skattepligtig indkomst.

Selv om vi giver støtte til den virksomhed der sørger for ophugningen, så har vi fundet ud af, at denne støtte ender med at blive til en skattemæssig belastning for nogle af vores fiskere.

Hvis vi belaster nogle, er dette selvfølgelig ikke i orden, det er uacceptabelt og det var ikke formålet med støtten.

Hvis det er tilfældet, så ønsker Inuit Ataqatigiit at få oplysninger om hvordan forholdene for ophugning er i dag.

Hvordan er forholdene i dag? Er de acceptable? Trænger de til justering?

Derfor indstiller Inuit Ataqatigiit sagen til udvalgsbehandling for at kunne udrede forskellige spørgsmål.

Tak

Peter Olsen